

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXV. De Juliani Imp. caede in Perside.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

& gratulatorium hymnum Deo cecine-
runt. Postea vero ex iis qui mortem
ejus nuntiavunt, compertum est, ea-
dem die ac hora quam beatus senex
cognoverat atque prädixerat, scelera-
tum illum extinctum fuisse.

Α μεμαθηκότες έχορευον άπάντες, κη τά θεά των
χαρισήθειον παρσέφεργνύμον. έγνωσαν η
αδρα των την εκείνη τελειήν μεμηνηκότων,
αυτήν ενωμή κη την ημέραν κη την ώραν , καθή
άνηραδες τον αλίήθειον ο θείον εκείνου περσεβί-
της έγνω τέ και παρσήρηκε.

CAP. XXV.

De Juliani Imperatoris cæde in Perside.

PORRO hujus tyranni imprudenti-
am mors ejus apertissime declaravit.
Nam cum fluvium, qui Romanorum
Imperium à Persarum regno separat
trajecisset, & copias transportasset, sta-
tim naves incendit, milites non persua-
sione, sed necessitate compellens ad
bellum gerendum. Ac præstantissimi
quidem Duces, militum suorum ani-
mos fiducia & alacritate replere solent:
ac si quando tristiores eos viderint, re-
creant illos & spe meliorum confirmât.
Hic verò, spem prosperi eventus sta-
tim ab initio præcidit, ponte per quem
redeundum erat incendio. Ad hæc cum
necessarium militibus commeatum
undique conquiri & comportari ope-
retur, prudentissimus iste Imperator
neque ex Romanorum ditioe eum
advchij iussit, neque ex hostilis agri de-
prædatione paravit. Relictis enim lo-
cis cultis, per desertâ iter fecit. Ibi mi-
lites cibi ac potus penuriâ oppressi, &
sine itineris ductoribus in solitudine
errantes, sapientissimi Imperatoris stul-
titiâ agnoverunt. Cumque lamenta-
rentur atque ingemiserent, repente
lancium cadere vident eum qui adver-
sus Creatorem suum fuerat debaccha-
tus: neque auxiliatum ei fuisse bellipo-
tentem Martem sicuti promiserat: &
Apollinem Loxiam falsa vaticinatum:
nec fulminatorem Jovem in percussio-
rem illius fulmen contorfisse: mi-
narum denique jaçantiam prostratam
atque evertam esse. Porro quisnam
vulnus illud iustissimum ei inflixerit,
hactenus quidem incertum est.
Sunt qui ex Angelorum ordine quen-
dam, hujus cædis ministrum fuisse di-
cant. Alii quendam ex Barbaris per de-
sertum vagantibus, quos vulgo Ismae-
litas vocant. Alii percussurum dicunt à
milite, qui famis ac solitudinis molestias
ferre non posset. Sed sive homo, sive
Angelus gladio eum percussit, certum
est quicunque tandem id fecerit, eum
Divinæ voluntatis administrum fuisse.

Κεφ. κέ.

Περί της ένπερσίδι γηγνημένης Κρατικής Ιουλιανού τή βασιλείας

TΗ εκείνη η άβεχλίαν σαφέσεργνύθαι.
Το έδραζε. διαβάς γδ τον οείζονη πα-
ταμόν δπό της περσών την ρωμαίων ηγεμονίαν,
έτην σταλίαν διαβιάσας, ένέπησε παρσά-
λικατά Κράση, πολεμείν άναγκάζων, έπέ-
θων ενδύ σταλίώτας. Η άρεισοι σταλίηγοι α-
ναπιμπάναι παρσυμίαι ενδύ λαχονήμε-
είώθασι. και άδυμηνίας ιδωσι. Η συλαγ-
γαςι και ταίς έλπίσιν επαίρυσιν. ενδύ η την ά-
γαθήν ενδύς άπικοψεν έλπίδα, της επαπόδη
την διαβήθραν έμπήσας. παρσέ η τέτοις, έν
πάνθεν παρσήζην τέ κη κομίζην τοίς σταλίαι-
ταις την αναγκάιαν προφήν, ό η σοφος ενδύ
έτε εκ της οικίας ταύτην παρσετάξεν φέ-
ραδς, έτε την πολεμίαν λιζήρμηθου παρσείας
την άφθονίαν. και αλιπών η την οικουμένην,
δή η την έρημον. ενάυτα δη και πόριε και παρ-
φής Η σταλίω η παρσίζονες, κη της παρσαι-
ηγεμόνας εκέχοντες, αλλή ένέρημα χαρρα-
πλανάμηνροι, την τέ σοφώτατα βασίλειαν
έγνωσαν άβεχλίαν. ολοφουρέμηνροι η και ενου-
τες, ένρων έξαπίνης κείμηνροι παρμαλίαν τα
κη τέ παρσοικηκόθου λυπήσαντα και τον άρεα
τον πολεμοκλονον, ένίκηεργνύ εν χρομήμηνροι η
την ύπόχεσιν και τον λοξίαν, τον τα ψευδη
μαντευσάμηνροι και τον τερπικέραμνον η τέ
κλεινάληθου τοίς κεραιωοίς εν χερσάμηνροι και
τον κόμπον των άπιδών έρρημηνροι είν ένδα-
φθου τον μνητοιτην δικαίαν εκένλω επεσεγ-
κόλια πληγήν, ενδείσενγω μέχει και τίμμερσι.
άλλοι μη πνά των άσρατων ταύτην απή
ένανλωσχεναι Φασίν Η των νομάδων ενά
των ισμαηλιτών και κεραιών αλλοι ενέπι-
να σταλίώτην, διά τον λιμόν κη την έρημον δυ-
χερσάνατα. αλλή είτε άνθρωποθου, είτε άγγε-
λοθου ώσε τόξίφοθου, δηλον ό τίς ός τέ το έν-
δρακε, τέ θεός ενεμάθη ύπαργός έγεγονή.

ἐπιπὼν δὲ γε φασὶ δὲ ξάμβρον τὴν πληγὴν, ἐ-
 ζὺς πωλῆσαι τὴν χεῖρα. Ἐαίματι, καὶ τὸ
 ῥύψαι εἰς τὸν αἴερα, καὶ φάναι νενίκηκας γαλι-
 λαίε καὶ τὴν τὴν τὴν νίκην ὁμολογήσαι, καὶ
 τὴν βλασφημίαν τοῦ μῆσαι ἔτως ἐμὲ ἐβλή-
 τω.

Ajunt autem illum vulnere accepto,
 statim haustum manu sua sanguinem
 in caelum jecisse, hac dicentem, vicisti
 Galilæe: & uno eodemque tempore,
 tum victoriam confessum esse, tum
 blasphemiam vomuisse. Adeo vecors
 fuit ac demens.

Κεφ. κς'.

Περὶ τῆς ἐν κάρραις μετὰ τὴν ἀνάρεσιν ἀπὸ φουροδείσεως
 γουτείσεως.

ΜΕΤὰ τὴν σφαγὴν, αἱ τῆς ἐκείνης γου-
 τείας ἐφωρέθησαν μαγανείαι. Κάρ-
 ραι γὰρ πόλις ἐστὶν ἐπὶ κενῶν ἔχουσα τὴν ἀσεβείας
 τὰ λείψανα. διὰ ταύτης ὁ μάταιος τὴν πο-
 ρεῖαν ποιῶν, τὴν γὰρ εἶδεν ὡς ἐυσεβεία
 κοσμημένην δι' ὄνυμον κατὰ λέλοιπεν, εἰς τὸν
 σῶμα τῶν δυοῦν πηρώμων σπικὸν εἰσελθὼν,
 καὶ πᾶσι ἐν τῷ σπικῷ κοινῶν ἔσι μύσας
 Ἰηλεῖσας, κλεῖθρα καὶ σήμαντρα ταῖς θυ-
 ραῖς ἐπέθηκε, καὶ πᾶσι ταῖς προσεδρόμην
 προσέταξε στρατιώτας, μηδ' ἀεὶ εἰσὼ τῶν θυ-
 ρῶν ἡρώδης μετὰ τῆς ἐπανόδου κελύσεως. ἐπεὶ
 ὁ θάνατος ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας βασιλείας
 τῶν δυοῦν δι' ἐξέλιξεν, εἰσὼ γὰρ ἡρώδης ἐσπικῶν
 ἔβρον τὴν ἀξιάγασον βασιλείαν ἀνδρείαν τὴν
 καὶ σοφίαν, καὶ πᾶσι ταῖς ἐυσεβείαν. εἶδον
 γὰρ γυναῖκα ἐκ τῶν τειχῶν ὑψηλῶν, ἐπι-
 ταμένας ἔχον τὰς χεῖρας ἢ ἀνακείρας ὁ ἀλι-
 τήριος τὴν γαστέρα, τὴν νίκην δὲ ἡρώδης τὴν
 πρῶτον διὰ τῆς ἡπάλου ἔγω. τὸ μὲν ἐν ἐν
 κάρραις ἐφωρέθη τὸ μυσθῶν.

CAP. XXVI.

De magicis maleficis post ejus obitum re-
 pertis apud Carras.

ÆTERUM post ejus cadem, ma-
 gica ipsius artes ac machinationes
 detectæ sunt. Carræ enim civitas im-
 pietatis ejus reliquias adhuc servat. Per
 hanc urbem stolidus ille iter faciens:
 Edessam enim, utpote Christiana pie-
 tate insignem, ad levam reliquerat:
 cum in fanum quoddam, quod ab im-
 piis colebatur, ingressus esset, ibique
 arcana quædam cum sceleris sui con-
 fortibus peregisset, claustra & signacu-
 la januis apposuit; & additâ certorum
 militum custodia, vetuit ne quis ante
 reditum suum illuc introiret. Sed post-
 quam mors ejus nuntiata est, & religio-
 sus Princeps impio successit, fanum in-
 trogressi, admirabilem Imperatoris
 fortitudinem & sapientiam atque pie-
 tatem deprehenderunt. Viderunt en-
 im mulierem capillis suspensam, ma-
 nusque extensas habentem. Cujus dis-
 secto ventre, sceleratus ille victoriam
 Perlicam jecoris inspectione didice-
 rat. Et Carris quidem, hujusmodi de-
 prehensum est maleficium.

CAP. XXVII.

De capitibus humanis, quæ Antiochia in pala-
 tio inventa sunt.

ANTIOCHIÆ vero, plurimas ar-
 cas in palatio repertas esse ferunt,
 plenas capitibus humanis; multos item
 puteos cadaveribus refertos. Ejusmodi
 enim est disciplina abominandorum
 deorum.

Κεφ. κς'.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς βασιλείοις ἀντιοχείας ἐυρεθασῶν κεφαλῶν.

ΕΝ ἀντιοχείᾳ, πολλὰς μὲν κεφαλὰς ἐν
 τοῖς βασιλείοις κεφαλῶν ἀνθρώπων πε-
 πληρωμένας ἐυρηθῆναι φασὶ, πολλὰ δὲ φρέατα
 σωματῶν ἀνάπλευα νεκρῶν. τοιαῦτα γὰρ τῶν
 δυοῦν μὲν θεῶν τὰ μαθήματα.

CAP. XXVIII.

De publica latitia ac festivitate Antiocheno-
 rum ob Juliani cadem.

CIVITAS portu Antiochenorum,
 comperta illius cæde, conviviis ac
 festivitatibus vacare cæpit. Nec in Ec-
 clesiis solum ac martyriis cuncti tripu-
 diabant; sed in ipsis etiam theatris

Κεφ. κη'.

Περὶ τῶν ἐν ἀντιοχείᾳ πανδημῶν γινουμένων χυρῶν.

Ἡ Δὲ ἀντιοχία πόλις τὴν ἐκείνη μεμαθη-
 κία σφαγῆν δημοβονίαν ἐπέβλεψε καὶ πα-
 νήυρης ἔξ μόνον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐχορευον
 καὶ τοῖς μαρτύρων σηκοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις

T ij